

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei :	Redacția și administrația :	Inseratele :
Pe an 15 cor.	Cernăuți, strada Catedralei 6.	Un rând petit odată 40 bani
Pe jumătate de an 8 "		De doue ori . . 70 "
Pentru străinătate 20 "	Apare în fiecare Duminică.	De trei ori . . 100 "
		Un număr costă 30 bani.

Vrem păpușoiu !

Cu cuvintele aceste suntem adese întimpinați pe la cele oficii din Cernăuți și din orașele din provincie. Vrem păpușoiu strigă mai ales muntenii noștri, cari acuma de aproape două luni maică nimică n'au căpătat dela stăpânire. Și dacă li se răspunde, că nu-i păpușoiu, ei nu vor s'o înțeleagă și cer, să li se dea drum la Basarabia și la România, de unde ar putea aduce păpușoiu destul pentru nevoile lor.

Am auzit adese plângerile aceste și ne-am dat silință, să aflăm, care e pricina lipsei mari ce o ducem cu hrana.

Înainte de toate trebuie să spunem țărănilor noștri, că lipsa e mare în toată lumea, nu numai la noi, ci și la dușmanii noștri. Deoarece bărbații au fost înrolați, pământul n'a mai putut fi lucrat ca în timpul păcii. Pe de o parte lucrat rău, pe de altă parte rămas nelucrat, pământul n'a mai dat recolte ca în timp de pace. Slăbind recoltele, firește că stăpânirea a trebuit să ia în mână împărțirea pâinii. Căci de altfel numai aceia, cari dispun de mulți bani, ar fi putut să trăiască în belșug, iar sărăcimea a fi trebuit să moară de foame. Astfel, din nevoie, stăpânirea a hotărât, că nime n'are voie să cumpere nici să vândă pâne, ci numai biroul întocmit anume pentru aceasta. Împărțirea pâinii a trebuit să se restrângă, nefiind atâta, ca să se poată da fiecăruia după plac. Recolta rea din anul trecut și lipsa de import din alte țeri au înăsprit numai situația. Până la Paști a mai mers cum a mers. Până atunci mai vinea păpușoiu din România. Dar' și acolo s'a sfârșit acuma, astfel că nu numai Bucovina, ci

și împărăția întreaga a rămas fără pâne. Orașele mari din apus ca Praga, Cracovia, Lemberg de săptămâni de zile n'au mai văzut pâne.

Ne-am incredințat, că guvernul țerii și-a dat toată silința, să asigure pentru Bucovina măcar în parte cantitatea necesară. Dupăcum aflăm, s'a asigurat, că Bucovina va primi pe săptămână 10 vagoane de grâne din Ucraina peste Leov. Până acuma n'a sosit încă nimică. Deacea a fost trimis un funcționar la Leov, ca să asigure numai decât cele zece vagoane făgăduite. Este nădăjde, că săptămâna viitoare vor sosi vagoanele mult așteptate, astfel, că se va putea ceva împărți. Am primit informațiunea, că o parte mare din aceste 10 vagoane în fiecare săptămână va fi trimisă numai decât la munte pentru țărani noștri. Afară de aceasta și în țară se fac recvirări prin districte și peste scurt se vor putea trimite câteva vagoane la munte. Dela Suceava și din districtele din nordul Prutului s'au trimis acuma câteva vagoane de păpușoiu și barabule.

Trebuie însă să observăm, că țeranii dela șes, cari încă au destul păpușoiu și barabule, ascund totul și nu voiesc să deie prisosul lor la căpitanie. Țeranii aceștia trebuie însă să știe, că pânea ce o recvirează stăpânirea, este menită pentru frații lor dela munte, cari mor de foame. Deacea tocmai ei ar trebui să deschidă hambarele lor și să dea prisosul lor prin căpitanie la aceia, cari se află în nevoie mare. Și muntenii la rândul lor vor răsplăti pe frații lor dela șes pentru ajutorul primit.

Am ținut de datoria noastră, să împărțim toate aceste, pentru ca țeranii noștri să știe cum stăm. Petrecem timpuri grele. Încă cam

cinci săptămâni de tot grele sunt înaintea noastră, până ce vom putea avea pâine din recolta cea nouă. Până atunci trebuie să răbdăm cum putem!

Ne îndreptăm însă și către stăpânirea noastră, în numele țeranilor munteni și celor nevoieși dela șes, cu rugămintea, să grijească cu toată tăria pentru hrană. Poporul nostru e blând și răbdător și a dus cu resemnare nevoile grele ale războiului, a adus jertfe multe și mari, fără să cârtească, dar biruirea foamei între puterile omenești. Suntem la granița Basarabiei și a României și credem, că stăpânirea ar putea să pună la cale, ca să-și aducă țeranii de acolo păpușoiu, fie și sub controla stăpânirii. Cunoaștem bunăvoința președintelui țerii pentru nevoile țeranilor și vedem stăruințele d-sale neobosite pentru alinarea nevoilor țerii. Nu ne îndoim, că președintele țerii cu energia sa cunoscută va isbuti, să ni scoată dreptul, să ni aducem păpușoiu din Basarabia și din România. Prin fapta aceasta d-sa va lăsa o amintire neștearsă în inimile recunoscătoare ale țeranilor noștri.

Deci să semnăm împrumutul de războiu?

De câte ori trec pela vr'o bancă din Cernăuți, văd o mulțime de țerani din împrejurime, înghesuindu-se pela ghișeurile băncii, ba și afară stau o mulțime, așteptând să li vină rândul. Nu-mi puteam da seamă, ce să fie pricina adunării acestora. M'am pus într'o zi de sfat cu țeranii cari așteptau înaintea ușilor băncii, ca să-i descos ce caută acolo. O femeie gurișă mă povățui astfel: »Apoi d-ta, domnișorule, ne întrebi pe noi? Nu știi d-ta, că împăratului îi trebuie bani, să puie odată capăt acestui războiu? Deci a dat veste în toată împărăția, că cine are chef, să între pela poștă, pela perceptorii sau pela cele bănci, și să împrumute împărăției bani sau cum spun domnii, să semneze împrumutul de războiu și pentru suma ce o vor împrumuta statului, vor primi hârtii cu pecetea împăratului. Și ne gândim noi, femei proaste, că aceasta-i tare bine pentru noi. Căci bani avem, slava Domnului, de nu mai știm ce să facem cu ei. Bărbații ni-s la slujba împărătească, iară noi nu ne putem apuca, să cumpărăm locuri. De aceea ne gândim, că în loc să matrășim banii prin crâșme pe niște băuturi scârnavе — căci o

băătură bună, de care nu mă dau la o parte, nu mai găsești — e mai bine, să facem împrumut de războiu, pe care căpătăm un procent mai bun, decum dela o bancă. Și ne mai gândim, că prin aceasta ajutăm împăratului să sfârșească mai iute războiul. Iar' de ni-or veni bărbații acasă, și ni-or trebui banii, ca să ni mărim moșia sau să ni cumpărăm una și alta la gospodărie, împăratul ni-a da înapoi banii ce i-am împrumutat. Ce crezi d-ta domnișorule? Facem bine sau rău? Ce ai face d-ta? »Eu totașa a-și face«, răspunsei eu, »căci banul împrumutat împăratului multă dobândă aduce și nu se poate pierde. Și eu am venit, să fac același lucru ca și D-Voastră«. Mă pusei acuma de rușine în rând cu țeranii, am intrat sfatuind cu dinșii la bancă și am semnat în rând cu dinșii împrumutul de războiu. Și-am văzut, că toți țeranii și țerancele, fiecare de-arândul au semnat mai mult împrumut de războiu, decum eu singur, un funcționar, care trebuie să trăiesc din lefușora mea. Atuncia am văzut, cât de bogați s'au făcut țeranii noștri. Dacă numai n'ar risipi banii!

Strângeți simburi de poame!

Cu o parte din banii colectați la vremea sa pentru casa națională din Roșă am cumpărat pe numele societății cultural-economice a Românilor din Roșă »Tețina« o grădină de o falce cu o casă în centrul acestui suburbu lângă biserica românească. Prin izbucnirea războiului s'a zădărnicit deocâmdată clădirea casei naționale.

Ca obște românească să aibă însă și până la clădirea proiectată un folos din realitatea cumpărată, am pus acolo baza unei pepinerii (răsadniță) de oltoani. Ca s'o pot lărgi pepinaria în folosul țărănimii românești cât se poate de tare, am necesitate de cât se poate de mulți simburi de poame, mai ales de cireșe, mere și pere.

Rog deci pe prietenii și cunoștii mei, să binevoiască a stringe acuma cât se poate de mulți simburi de cireșe, în decursul verii și a toamnei de mere și de pere și a preda apoi totul, fiind eu de present soldat staționat în Brünn, surorii mele d-rei dr. Areta Scalat în Cernăuți, strada Pițeli Nr. 16, care va dispune apoi sămănatul lor.

Modest Scalat.

Din România.

După cum am anunțat acuma în numărul trecut, parlamentul român a fost deschis cu o vorbire a regelui, în care e cuprins programul guvernului român. Vorbirea aceasta o aducem acuma în întregime, fiindcă din ea putem vede, că guvernul român e hotărât să dea țaranilor drepturi mai largi la alegeri și să împărțească moșiile cele mari. Astfel se va îndruma cu încetul democratizarea României, în care până acuma țeranul nu avea nici o parte la conducerea destinelor țării. Iată cum sună vorbirea regelui (mesagiul coroanei):

Domnii mei Senatori!

Domnii mei deputați!

Simt totdeauna o vie mulțumire, când mă aflu în mijlocul reprezentanților națiunii. Ieșiți acum din alegerile generale, îmi veniți cu sentimentul adevărat al țării, ca să luăm hotărâri grave, reclamate de încercarea noastră bine cumpănită. Avizată la mijloacele ei proprii, țara a jertfit cu inima largă și cu un înalt patriotism floarea fiilor ei viteji, dar prelungirea rezistenței înarmate sleise până la istovire puterile ei, și de aceea România s'a hotărât să încheie pace, care i s'a impus ca o condiție de viață. Tratatul de pace va fi supus îndată spre ratificare (aprobare) corpurilor legiuitoare, conform prescripțiilor constituției. E lucru vădit că el impune jertfe dureroase, dar poporul român le va cerceta cu aceia bărbăție, provenită din aprecierea exactă a intereselor publice față de starea reală.

Cu toate acestea, voim să mulțumim Cerului, că tocmai în ceasul grelei încercări, frumoasa țară a Moldovei, Basarabia, care a fost smulsă dela pământul strămoșilor noștri, a fost readusă iară la patria mamă, ducând poporul basarabean în brațele ei, pentru a mări credința ei în viitor. Buna primire ce a găsit acest mare eveniment la puterile centrale, cu cari am tratat pacea, a croit calea pentru restabilirea acelei amiciții, care a domnit și în trecut. Sub menținerea bunelor noastre raporturi cu celelalte țări, ne vom năzui să reluăm legăturile de bună vecinătate cu noile state pe cale de constituire.

Ministrul de finanțe nu va putea deocamdată să vă prezinte un budget normal, dar — de lucrul acesta sunt sigur — țara va da învoire pentru sacrificiile necesare. El vă va

prezinta o serie de măsuri, menite să ușureze suportarea poverilor din partea tezaurului statului și îmbunătățirea salariilor. Reforme adânci, mai mult pe teren moral decât pe cel administrativ, reclamă o transformare a organizației noastre pe terenul administrativ, al justiției și instrucției publice.

Am deplina încredere, că parlamentul va da învoirea pentru aceste măsuri de tranziție (de trecere la o stare mai bună), ori cât de radicale ar fi.

Încoronarea operei Dv., va consta în aceea, a stabili punctele din constituția noastră, pe care trebuie să le supunem unei revizui, ca în termenul cel mai scurt, să ajungem ca înainte de ori-ce alte modificări constituționale, să înfăptuim de fapt reforme agrare și să chemăm într'adevăr la viața politică, păturile largi ale națiunii.

Mulțumind armatei noastre, care și-a făcut toată dătoria în timpul armistițiului îmi îndrept gândurile spre atotputernicul, ca să-mi reușească să renasc statul nostru prin muncă, cruțare și sacrificiu, ca să prospereze în parmanență. Rog pe atotputernicul să binecuvinteze munca Dv.

Sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare e deschisă.

Cuvintele regelui au fost primite cu căldură de deputații și senatorii adunați.

Camera a și început debaterile, mai întâiu răspunsul la vorbirea regelui.

Apoi a urmat discuția asupra tractatului de pace. Ministru-președinte Marghiloman a arătat de ce România a fost nevoită să încheie pacea. A documentat apoi, că i-a succes lui, să dobândească condiții mult mai bune, decum s'a fost învoit fostul ministru-președinte Averescu în pacea preliminară dela Buftea.

Parlamentul român a consimțit la tractatul de pace încheiat cu noi, astfel că pacea pentru România a devenit valabilă.

Interzicerea hrănitului cu grâne verzi.

Atențiunea populațiunii se atrage încă odată la ordonațiunea ministeriului pentru agricultură în conțelegere cu ministeriul pentru interne din 19 Maiu 1915 f. l. i. Nr. 128 referitoare la interzicerea hrănitului cu grâne verzi.

Dispozițiunile esențiale ale ordonațiunii ministeriale sună precum urmează:

§ 1. Hrănitul cu grâne verzi (grâu, seară, ovăs, orz) cari nu's semădate ca mestecătura este interzis și anume nu numai păscutul ci și dacă grânele aceste sunt deja cosite.

§ 2. La caz, că n'ar fi just, în urmă de întâmplări extraordinare precum stricăciune prin șoareci, prin degerat sau a altor stricăciuni, a lăsa, ca să se coacă grânele, atunci diregătoria politică, în a cărei teritoriu se află câmpul, poate încuviința după ascultarea comisiei pentru recolta așezată pe baza ordonațiunii ministeriale din 5 August 1914 f. l. i. Nr. 200, hrănitul cu astfel de grâne.

§ 3. Contravențiuni ale ordonațiunii prezente se vor pedepsi din partea diregătorilor politice de I. instanță bănește până la 500 cor. sau cu arest până la o lună.

§ 4. Ordonațiunea aceasta intră în vigoare cu ziua publicării.

Heinold m. p.

Zenker m. p.

Din Basarabia rusească.

Trecuse mai bine de un an dela congresul din Berlin și sărmanele județe moldovenești, ce stăruiau încă sub oblăduirea ocrotitoare a baurului cu coarnele ascuțite, a lui Ștefan cel mare, căzură în ghiarale uriașului rusesc din mează-noapte

Rând pe rând, zdravenii primari moldoveni și jurați ai comunelor, se înlocuiau cu cinovnici îngalonați și potporucinici cu cizmele de iuft mirositor, cu fețele rotunde și surizătoare, din cari se desprindeau ochii aceia mici, muscălești, plini de vicleșug și lăcomie.

Era prin postul paștilor, când veni poruncă de sus dela slujbașii împărăției țarului din Petersburg, ca limba moldovenească să fie scoasă din biserică și școală și înlocuită cu rusească, iar literile cunoscute și dragi de pe vremuri, cu încălcitele slove chirilice.

Vestea schimbării de graiu ce avea să se săvârșească, pătrunse cu iuțeala fulgerului în comuna Stăniileștii din Vale, vechiu sălaș de mazili și răzeși, de pe malurile Prutului cu apele lui nămolose și tulburi și sufletul oamenilor încercați de viforul cutropirei rusești.

— Ne-a ajuns prăpădul dascăle Grigoraș, făcu într'o bună zi preotul Irimie Stanciu, ieșind din biserică, către învățătorul satului.

— Trăim vremuri grele părinte; ne înghite muscalul, răspunse dascălul, cuprinzând cu ochii

lui plini de taină, zarea de păcură către miază-noapte.

— Să vii diseară pe omenie la sfat. Am hotărât să țin adunare cu jurații satului, să luăm o hotărâre. Mai ținem graiul nostru în biserică sau trecem la alte obiceiuri?

Părintele Stanciu apăsă aspru pe cuvântul său din urmă, iar ochii lui aprinși, îl sfredeleau pe învățătorul Grigoraș, până în măruntaiele sufletului.

Învățătorul adăogă:

— Și școala părinte! Ce să facem cu școală? . . .

Cătră seară se'ntruniră jurații, moldoveni chipeși, cu chica lungă, prăvălită peste cojoacele de chiaburi înstăriți și dând binețe intrară în cuprinsul școlii.

Părintele Stanciu, împreună cu dascălul Grigoraș, îi așteptau cu nerăbdare. Oamenii se așezară în jurul mesei cuviincioși, cu fețele serioase, duși pe gânduri. După cel dintâiu schimb de cuvinte, părintele citi porunca împărătească. Li se cerea cu vorbe dulci și amăgitoare, pentru biruința și în scopul proslăvirii bisericii drept-măritoare pravoslavnice, învoirea, pentru înstăpânirea limbei muscălești în biserică și școala moldovenească.

Jurații ascultară posomorâți până la sfârșit cetania părintelui.

— Ce să facem oameni buni? făcu apoi preotul, mântuind cele din urmă vorbe de ademenire și poruncă ale scrisorii împărătești venită dela Petersburg.

Dăm biserică? sau trecem peste Prut și lăsăm locașul de rugă, în mila Domnului?

În cuprinsul salei de învățământ, se înstăpâni o tăcere grea, ce apăsă clipe lungi cu plumbul ei, inimile juraților.

După o scurtă șovăire, Gheorghită lui Vasilie Hurdubelea, primarele comunei Stăniileștii din Vale, se ridică în picioare ca un munte și prinse să glăsuiască:

— Părinte, începu el cu glasul de tunet, n'avem învățătură înaltă, dar știm două lucruri de folos: biserică și limba! Graiul moldovenesc din sfintele cărți bătrânești cu nici un preț să nu ni se scoată. Mai bine morți decât o întâmplare ca aceasta. Sfinția ta s'o aduci la cunoștința cinovnicului, și dânsul să spună spre știința sfatului țării și Țarului. Să ne deie domnii bună pace. Noi așa am pomenit din

moși-strămoși. Ne-am botezat cu »câți întru Hristos« și cu »sfinte Dumnezeule« să ne îngroape. Părerea mea este aceasta...

— Adevărat este, întări Vasilie Ursu, cel dintâiu dintre jurați. — Să se aleagă dintre noi patru, dimpreună că Sfinția Ta și dascălu Irigoraș în frunte, pentru de-a merge la P. Sfinția sa Vlădica din Chișineu și la măritul sfat bisericesc, spre dovedirea voinței noastre.

— Să ne plângem la Vlădica, adăogă Nicolae Aldea, gocimanul. Să ne apere Sfinția Sa biserica de limba muscălească! N'avem lipsă de banii stăpânirei. Ne-om deschide pungile noastre și le vom goli de banul cel din urmă pentru cinstea bisericii. Cu sudoarea frunților noastre te vom ținea și pe Sfinția Ta și pe dascălu nostru. Ce zici dascăle Irigoraș? Invoiești-te?

— Să știu de bine că se prăvălește cerul pe mine, dar graiu muscălesc din strana mea tot n'o să răsune, întări învățătorul.

Părintele ascultă până la sfârșit sfatul juraților. Apoi, aleseră patru oameni de cinste, cu primarul Hurdubelea în frunte, alăturându-se și părintele și dascălu Irigoraș, să plece a doua zi la Vlădica din Chișineu pentru înfătoșarea reclămărilor comunei Stăniliești din Vale de pe Prut.

Era în ziua de Florii, când cei patru jurați în frunte cu părintele Stanciu și dascălu Irigoraș, luară drumul spre Chișineu.

Soarele umplea întreg cuprinsul larg cu aromire dulce de primăvară și zările păreau pretutindenea mai aproape ca altădată.

— E zi mare părinte, rupse tăcerea Georghită lui Vasilie Hurdubelea, primarele.

— Să fie într'un ceas bun, adause Vasilie Ursu, cel dintâiu dintre jurați.

— Avem toată nădejdea în Măria sa vlădica, întări Nichifor Salomie, vornicul comunei.

Părintele și cu dascălu Irigoraș tăceau. Era atâta sărbătoare în suflete, încât cuvintele răsăreau numai cu greu pe buzele oamenilor. În depărtare prinseră să se zărească cele două turlle de aramă strălucitoare, în bătaia razelor fulgerătoare, ale bisericii vlădicești din Chișineu. În oraș au intrat tocmai când lumea ieșea din catedrala încăpătoare, împrăștiindu-se fiecare la ale sale. Trimișii soborului din Stăniliești din Vale poposiră în fața palatului vlădicesc din potruva bisericii. Un singur gând îi învăluia pe toți, ca o năpraznică alergare de vifor. Își vor

spune acum năcazul, vor arăta jertfele ce sunt în stare să le aducă pentru sfântul locaș de închinare, și Măria sa o să-i înțeleagă și le va asculta dorința...

Părintele o luă înainte, și apoi împreună cu ceialalți, pătrunseră în curtea liniștită a palatului arhiepiscopesc. Mai întâiu se abătură la secretarul vlădiciei.

— Să trăiți domnule secretarăș, făcură într'un glas jurații.

— Să dee Dumnezeu bine, dar ce vânturi vă aduce pe la noi?

— Să fie cu iertăciune, domnule secretarăș, noi am voi să grăim, de se poate, cu Măria Sa Vlădica nostru pentru biserica din Stăniliești, răspuse primarele.

Preotul și dascălu întăriră și ei.

— Să ne primească în audienție!

Secreterul își frecă mâinile nerăbdător, apoi ieși grăbit pentru a-le vesti dorința, talmăcită de-opotrivă de toți, vlădiciei. Peste câteva clipe de așteptare tulburătoare, el se întoarse cu răspunsul.

— Vlădica nu primește pe nimeni în afaceri de administrație, zise secretarășul cu sfială bănuitoare.

— Noi am venit în numele comunei întregi, nu pentru alta ci pentru biserica noastră. Este vorba să mântuim limba ce-o vorbim cu toții, și să nu lăsăm muscalului să se amestece în treburile noastre, răspuse hotărât părintelă Stanciu.

— Să iertați, întrerupse secretarășul, dar este cu neputință. Vlădica...

— Dar trebuie să ne primească, apăsă aspru pe vorbă juratul Ursu, învăluindu-l cu ochii pe secretarăș.

— Vlădica să ne cunoască durerile, aiasta o vrem, întări Niculea, unul dintre jurații mai tineri.

(Finea va urma.)

Cântece populare.

Trece Prutul, clocotește,
Dare-ar D-zeu să sece
Să rămâie pietrele
Să mă'ntălnesc cu frații
Și cu surorele.

Dragă-mi ești și te-aș lua,
Dar mi-a spus vecina ta

Că te culci sara cu soare
 Și te scoli în prânzul mare
 Și mi te 'nvalești cu sacul
 Și dormi până te ia dracul.

Unde-i jocul de ficiori
 Par'că-i grădina cu flori.
 Unde-i jocul cel de fete
 Par'că-i staniștea de iepe.

Doamne, rău mă doare-o mână
 Mai mult de o săptămână.
 Trece dorul și mă'ntreabă:
 Dece porți cămașa neagră?
 Las' s'o port, c'ășa mi-i dragă.

Trece dorul și mă'ntreabă:
 Dece's tânără și slabă?
 Stai dorule, că ți-oiu spune
 Câte le-am mai tras pe lume
 Mai mult rele decât bune!

Cătă-i fata fată mare
 Grija holercuții n'are;
 Dupăce pun alba'n cap
 La dulap nu mai încap.

Bade dela Valea-Sacă
 Ce porți cămeșuica neagră?
 Las' s'o port c'ășa mi-i dragă
 Că mi-i puica rău beteagă;
 Mi-i beteagă de o mână
 N'o spălat cămeși de-o lună.

Câte flori is pe pământ,
 Toate merg la jurământ
 Numai floarea macului
 Își mustrează florile
 Ce-o făcut miroznela?
 Ele samă și și-au dat:
 Mare brumă le-o brumat
 Și mirozna le-o luat.

(Culese de L. Călin.)

Străin.

Și iarăși o să fie pace
 Și s'or întoarce 'nvingători.
 Cu lauri și cununi de flori
 Feciorii noștri.

Și iarăși o să fie joc în sat.
 Sub nucul cel bătrân, la sfat
 Iarăși vor sta ca și odată,
 Feciori cu fetele la apă.

Dar tu nu-i fi; departe de-al tău sat
 Vei sta tu, poate dus pe gânduri,
 Te vei gândi la satul tău lăsat
 În urma cui ai plâns, de-atâtea rânduri.
 Lenu Călin.

Știri mărunte.

Dela redacție. Am lărgit cuprinsul gazetei noastre și am dori, să aducem știri de pe la țară, să auzim durerile și nevoile țeranilor din scrisul lor. De aceia rugăm pe toți prietenii noștri, să ni mai scrie despre unele și altele, să ni trimită scrisori dela țară, poezii și povestiri din războiu, pe care bucuroși le vom publica în gazeta noastră. Gazeta aceasta nu e a noastră ci a țeranității românești și fiecare țeran, și fiecare din conducătorii firești ai țeranității, învățătorii și preoții, au dreptul, să scrie la gazeta noastră, să-și verse necazurile și să biciuiască relele în coloanele gazetei noastre. Numai scrisori anonime și atacuri personale nepotrivite și neîntemeiate nu putem primi în gazeta noastră.

Dela administrație. Cu numărul acesta încheiăm jumătate de an dela reapariția gazetei noastre. Toți aceia, cari au plătit abonamentul numai pe jumătate de an, sunt invitați, să înoiască abonamentul, trimițându-ne banii înainte, căci nu trimitem gazeta la nime, dacă nu ni se plătește abonamentul înainte. Mai mulți abonați de odinioară s'au plâns, că nu primesc gazeta. Nu li-am trimis gazeta, până ce nu ni-au plătit abonamentul înainte. Căci oamenii noștri sunt învățați, să aboneze gazeta și s'o citească, de plătit însă nici habar n'au. Tipărirea gazetei însă costă bani și tipografia cere, ca să-i plătim fiecare număr. De aceia nu putem trimite gazeta înainte de ce un primim abonamentul!

Dela universitate. Rector al universității a fost ales prof. la facultatea teologică dr. Vasile Tarnavschi. Ne bucură alegerea aceasta cu atât mai mult, că înainte de alegere se svonise că profesorii germani voiesc să demonstreze pentru caracterul nemțesc al universității prin alegerea unui profesor german ca rector.

Distincție. D-na Eufrosina Vilhelm, învățătoare în Cernăuți, a fost decorată cu crucea de războiu pentru merite civile clasa a treia drept răsplată pentru munca depusă în serviciul ocrotirii copiilor și îngrijirii tineretului. Ca model de învățătoare dna Vilhelm și-a câștigat merite deosebite pentru creșterea tineretului nostru și

distincția înaltă i-a fost conferită drept recunoștință pentru activitatea sa rodnică. Felicităm pe vrednica reprezentantă a corpului nostru învățătoresc.

În atenția clerului român. »Asociația clerului bucovinean român« împreună cu deputatul preoțimei române, Dr. I. Tarnavschi pregătesc convocarea unei mari adunări preoțești, care va avea să ia poziție față de schimbările — perfecționate și iminente — în conducerea bisericii gr. or. bucovinene și față de un complex de chestiuni actuale de cea mai mare importanță pentru viitoriul bisericii noastre străbune. Adunarea va avea loc probabil pe la mijlocul lui Iulie a. c. în Cernăuți. Invităriile se vor esmite din partea Asociației Clerului fiecărui membru al ei. Detalii vor urma.

Pământ pentru țărani. Din Ungaria ni sosește știrea, că acolo se pregătește exproprierea moșiilor mari. Statul va face și la noi o acțiune la fel? Țeranii noștri au destui bani cu cari nu știu ce să înceapă. Ei ar voi să cumpere pământ, să-și mărească moșia sărăcăcioasă. Datoria băncii țerii este să ia acțiunea aceasta în mână!

Calea ferată dela Hliboca la Sirete, care a fost fărmată de Ruși, se va reconstrui în cel mai apropiat timp. Aceaste va fi o adevărată binefacere pentru districtul Siretului care n'are acuma nici o legătură de tren. Totașa se va construi și calea ferată dela Ițcani la Suceava.

Stringeți simburi de poame! Din fiecare simbură un oltoan roditor! Fiecare oltoan în grădină românească e avere națională! Cetiți despre aceasta apelul dep. Scalat!

Orfelinate. În Cernăuți sunt mai multe azile și orfelinate, în care se adăpostesc copii sărmani și orfani. Cele mai multe sunt însă numai pe hârtie. Între aceste este și orfelinatul românesc, care nu funcționează. În schimb însă rutenii, fiind mai bine organizați și înțelegând însemnătatea mare a orfelinelor, s'au așezat într'un azil, care după nume e pentru toate națiunile. În azilul acela sub conducerea ruteană sunt în parte covârșitoare copii ruteni. Numai ca de leac și de ochii lumii se adăpostesc acolo vr'o doi copii români și doi poloni sau nemți. Creșterea e absolut ruteană. Azilul acesta primește însă toate subvențiile dela stat, fiindcă trece ca azil pentru toate națiunile, de fapt însă e curat rutean. Ce zic la aceasta aceia, cari au luat conducerea orfelinatlui românesc?

Știri ultime.

Războiul. La frontul italian, oștirile noastre trecute peste râul Piave, în urma ploilor torențiale neputând căpăta ajutor de dincolo de râu, au trebuit să se retragă înapoi în pozițiile, de unde a pornit ofensiva noastră. Prin atacul nostru Italienii au pierdut 50.000 prizonieri și 100.000 răniți și morți. Succesul a fost deci cu totul pe partea noastră. În munții Tirolului Italienii au suferit o înfrângere grea pe muntele col del Rosso.

Semne de pace ni sosesc din Franța. Până acuma Francezii au fost cei mai aprigi luptători, nevoind să știe nimică de pace. Acuma tot mai mult se discută în gazetele din Franța posibilitatea unei păci. Se vede, că la dușmanii noștri începe cu încetul să se lățească pocăința. Ori este aceasta poate în urma fricei de asalturile germane?

Calendar

Iunie 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	17 M. Manuil	30
Luni	18 M. Leontie	1 Iulie
Marți	19 Ap. Iuda, frat. Dl.	2
Miercuri	20 M. Metodie	3
Joi	21 M. Iulian	4
Vineri	22 M. Eusebiu	5
Sâmbătă	23 M. Agripina	6
Duminică	24 (+) Nașt. Sf. Ioan Bot.	7
Luni	25 M. Fevronia	8
Marți	26 C. David	9
Miercuri	27 P. Samson	10
Joi	28 Chir și Ioan	11
Vineri	29 (+) Ap. Petru și Pavel	12
Sâmbătă	30 Sinod. SS. Ap.	13

Al optelea împrumut de război !!

Fiecare țeran român are datoria sfântă, să semneze cât de mult pe noul împrumut de războiu, contribuind astfel la sfârșirea mai grabnică a războiului.

Banca generală de depozite, filiala Cernăuți, strada poștei 1
(Centrala în Viena).

Capital societar și reserve 121,500.000 cor.

și-a început activitatea pe piața de aici. — Executarea tuturor operațiunilor de bancă.

Deschiderea de conturi curente, rentabilitatea favorabilă de capitaluri
 în conto-curent și cont de gir liber de proviziuni, replatibil orișicând

Emisiune de libele de depuneri.

Cumpărare și vânzare de hârtii de valoare, cupoane, cambii și șecuri,
 păstrare și administrare de hârtii de valoare, acordare de avansuri pe
 hârtii de valoare, cotate la bursă.

Creditivitate și plăți pe toate piețele din monarhie.

Primire de semnări pentru VIII-lea împrumut de războiu.

Informațiuni și sfaturi se dau cu plăcere.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BANCA AUSTRIACĂ DE OST AGRARĂ ȘI INDUSTRIALĂ

(OSTBANK)

Cernăuți, strada domnească Nr. 2.

Banca austriacă de ost agrară și industrială, Cernăuți, aduce
 la cunoștință, că a început activitatea ei în casa Belevue, strada domnească Nr. 2.

Cercul de activitate al băncii cuprinde toate ramurile afacerilor de bancă și de escompt.

Finanțarea comerțului, industriei și agriculturii.

Emiterea de **bilete de casă** pe numele prezentatorului și de **libele de depunere.**

Primirea de bani în cont-curent; fructificare favorabilă.

Semnări pentru al VIII-lea împrumut de
războiu cu condițiuni originale.